

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus quam ignominiose latronibus sociatus educitur extra ciuitatem ad
locum crucifixionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

imposuerunt, sed Christo soli imposuerunt crucem suam portandam, nisi quia Christum volebant ceu singularem haberi malefactorem & præ alijs sceleratū: ideo præ alijs omnib. id genus cōtumeliæ eidē fecerunt. Educebatur igitur ingenti cōtumelia Dñs Iesus per mediū ciuitatis, improprie ignominijsq; vndiq; illi occurrentibus inter blasphemantiū deridentiumq; turbas. Exhibat curuus, vtpote grandis ligni pondere onustus, & cruciati maxime viriumq; defensione exhaustus. Hæc autem patiebatur ab illa ciuitate, quæ omnem gloriam suam, puta maximam, à se & propter se habebat.

Babyloni-
ca ciuitas
mystica
quæ sit.

Liberatio
de potesta-
de diaboli-
quantum fit
beneficium.

Eductionis
patrum ex
limbo ad
eductionem
Christi cō-
paratio.

Christus &
Salomon
quam
sint dispa-
ri cultu
tractati.

Verum vt hæc Christi lachrymosa eductio, cordi nostro compassionis & amoris affectum vehementiorem imprimat, considerandum quam graue se, quamq; benigniter ex ciuitate Babylonica, (hoc est, ex eorum collectione qui sub manu & iugo viuunt diaboli, qui damnationis æternæ, qui gehennæ ignis retributionem, qui immundorum spirituum societatem, qui penas recipient ineffabiles) nos recipit atque educit, & in ciuitatem nos suam (hoc est, in vniōnem Christi fidelium, in electorum communionem, in societatemq; prædestinatorum, atq; in familiam electorum, filiorum atque heredum Dei) aggregans introducit: quorum vtrunq; vel solum (hoc est, aliter sine altero, pro ineffabili potest beneficio computari. Verbi gratia. Si de numero confortioq; hominum reproborum segregatum me Deus eripiat à manu diaboli, de captiuitate peccati, de gehennaq; ignis, quamuis non coniungeret electorum numero confortioq; coronandorum, eriperet tamen (quod dixi) immunemq; redderet à pœna damnationeq; nulla alia felicitate remunerandum, quemadmodum pueris ante baptismum decedentibus euenire credimus, nonne pro maximo computare hoc deberem beneficium, pro quo dignas nunquam possem rependere gratias? Aut si nulli vnquam fuisset periculo subiectus, nulli peccato vel originali, vel cuiusque alio, nulli etiam malo obnoxius, promoueret tamen gratis, suscipereq; felicitatem magnam, nedum ineffabilem, quando item huic benefactori dignas possem gratias agere, quomodo respondebo, aut quando gratus ero vtrunq; beneficium simul conferenti, & mala tam graua atque pœnis pro me propterea sustinenti? Non parum autem ad hoc Christi beneficium, eiusdemque clementiam intelligendam facit, considerare eductionem patrum ex limbo gaudiosam, eorumq; introductionem in Deum regnum illiq; comparare ignominiosam gloriosam (iuxta intentionem inferentium) atque confusione & opprobrio plenam eductionem sub cruce ad montem Caluarie, qua illis hanc obtinuit felicitatem. Meditare præterea eductionem animarum ex statu damnationis & potestate diaboli, in statum gratiæ & adoptionis filiorum Dei, per baptismum & per pœnitentiæ sacramentum, quam quotidie Dominus operatur & facit: & è regione simul intuere probrosam ipsius atque cruciati plenam eductionem.

Postremò, quia Salomon typum gerebat Christi, compara Salomonis gloriam ad improprium Christi, & expende quam dispari sint cultu tractati Christus Deus & homo, & rex Salomon, veritas & figura. Vide quomodo Iudæorum regi, dum ad suscipiendum introduceretur regnum, gloria & honoris contulerit Dominus: ipse verò eductus ad patibulum, quæ-

tum sit ignominia atque poenarum passus. Rex Salomon antequam introducitur, fuit vnctus: Christus antequam educitur, fuit consputus, atque inter flagellantium manus errore suo perfusus. Salomon gemmis atque roque coronatur: Christo spinea corona imprimitur. Salomon quamlibet iuuenis & sanus, honoratus tamen, super mulam sedit regiam, vt molliter vehatur: Christus nimio poenarum cruciatu cum totam noctem expendisset, & tremulis vix stare posset cruribus, ad maius tamen opprobrium cogitur suum patibulum portare. Salomonem comitantur summus sacerdos Sadoch & Nathan propheta, à quibus fuerat vnctus in regem: Christo sociantur latrones, cum eodem crucifigendi. Salomoni assistebat princeps magnus Banaias cum militum legionibus: vt si quis obniti Salomonis voluisset proposito, arceretur: Christo ad sunt tribunos & cohors militum, vt si quis illum liberare defenderet, aut suppetias ferre niteretur, impediretur. Salomoni gratulantur eius mater & amici larabunda voce clamantes: *Vivat rex Salomon.* Eius vero inimici, puta Adonias, qui se in regem eleuare fuerat conatus, cum sibi adhaerentibus, formidine & cordis angustia premebantur. Porro super Christi morte exultant hostes, mater vero eiusdem, discipuli, & perpauci amici vsque ad mortem tristantur. Rex Salomon cum gloria introducebatur in regnum, & in thronum patris sui collocabatur. Dominus vero noster Iesus Christus cum derisione ad mortem educitur, & inter latrones suspenditur. Hæc est igitur gratitudo Iudæorum erga Christum, pro beneficijs, pro honoribus, pro delicijs atque opibus, quæ omnia Salomoni Iudæorum regi Dominus contulerat, eidem singularijs contraria, puta opprobria, persequutiones, amaritudines, poenas & vestium exspoliationes rependere. Omnia enim quæ siue ad ignominiam, siue ad poenam potuerunt excogitare, ei intulerunt. Itaque ad Caluarie locum magna armatorum turba innumeraque populi multitudinem comitante, suis reindutus vestibus, quo ab omnibus posset agnosci, qui ex facie, sputis & sanguine & liuoribus deturpata, haud poterat, educitur. Quod autem studebant vt agnosceretur, non vt cuiuspiam mereretur compassionem, fecerunt: sed, vt palam omnibus fieret, hunc, qui propheta magnus fuisset habitus, qui Messias foret & Christus creditus, inuentum esse magum, seductorem, malefactoremque omnium perniciosissimum: & propterea Romanis quoque, qui nihili pendunt Iudæorum legem, intolerabilem visum, & ad mortem crucis adiudicatum. Addiderunt ei socios nequam, vt illis in sceleribus aut similis, aut nequior crederetur. Urgent, impellunt, eius mortem sitientes, donec viribus deficientibus cunctis, non posset ultra procedere, Tunc enim non miseratione, sed acceleranda eius mortis cupidine ducti. Simonem quendam post Iesum crucem portare compulerunt. Sequebantur quoque illum mulieres deuotæ flentes, quæ contemplabantur cruenta Iesu vestigia, audiebant eius singultus ac gemitus, videbant, audiebantque tortorum crudelium fremitus, atque clamores, & mœrore grauissimo vulnerabantur. Inter has (nulli dubium est) mater eius erat. Itaque conuersus Iesus, quamlibet in se supra modum infirmus & poenis discruciat, ad mulieres: *Nolite, inquit, flere super*

3. Reg. 2.
& deinde.

Vestibus
suis cur
Christum
reinduerunt
Iudæi.

Matth 27.
Luca 23.

Ibidem.

Ecce 3 me

Ibidem.

me filia Hierusalem, sed super vosmetipsas flete, & super filios vestros. Nam si in terra qui sum vt lignum adhuc viride, tantas pœnas vndique conglobant, in arboribus hoc est, in peccatoribus) quid fiet? Futurum præterea est, vt tanta calamitas vos & ciuitatem vestram premat, vt felices tunc dicantur steriles, quæ non habeant filios, vnde duplici miseria (hoc est, tam pro se, quam pro filiorum calamitate) torqueatur. Tandemque in Caluaria venit locum, vbi myrrham illum voluerunt vino potare: sed vt gustauit, noluit bibere.

Precatio pro sequela Christi.

Dilectissime Domine Iesu Christe, da nobis crucem verae penitentiae feruenter amplecti, tuæque passionis vestigia imitando, per viam abnegationis perfectissime te sequi: vt quæ in mundo sunt blanda aut delectabilia, execremur: & vt tui amore quaecunque dura & aduersa sunt, desiderijs sitibundis amplectamur, quibus benedictus in æternum. Amen.

DE CHRISTI NUDATIONE AD CRUCEM.

Theorema XXIII.

ARGVMENTVM.

Qui hominem multiformibus vestit donis, omniaque alia propter hominem ornat, hic ab hominibus vestibus nudatur.

IESUS VTI HOMINES DONIS SVIS MULTIFORMI

ORNAT. Concio XXIII.

Hominem quam mirabiliter exornauerit Deus.

Mira quam finem in homine.

Non puto faciliter capi humano ingenio posse, quanta sint quibus hominem vestiat atque exornet Deus. Nam quis hominem quid intelligit? Quis nobis animæ vires, memoriam, rationem & voluntatis quis potentias, quis sensus officiaque singulorum nobis explicabit? Nam si corpore tam varia, tam mira quoque videmus, quorum tamen ratio notabit, quomodo animæ intima nobis constabunt? Quis medicorum vniuersum adeo peritus, adeo doctus, adeo ve inuentus est expertus, vt vel corporalis naturaliumque (præter coniecturas quasdam) plenam ausit polliceri, proficereque scientiam? Quam mira, quam stupenda sunt in homine, vt in sumptuosissimo decoctioneque cibi & potus, in digestionem, in separationem optimissimam, in partitionem administrationeque virtutis cuiusdam naturalis, quæ spiritualium membrorum cuius sua & conuenientia preparat atque transmittit, vt ad hepar, ad pulmonem, ad caput & ad lingua quæque quæ illis in cibo sumpto congrua inueniuntur, singulis singulis diuidens? Quis nobis horum scientiam certam (vt de ratione horum quam sic ordinata sint, taceam) adferet? Videte complexionem conditionesque hominum tam varias, quam multas, atque nunquam prorsus conformes, aliam multa, quorum rationem reddere non possumus. Adde iam animi inclinationes, passionem, virtutes, desideria, intentiones, eorundemque medullas atque